

[Hans Hansen.]

indenlandsk Brændsel. Det er den haarde Nødvendighed, der byder os at gaa til et saa ekstraordinært Skridt som denne Plighthugst, der gælder baade Statens og de private Skove; men en vis Beroligelse er det, at Plighthugsten skal foregaa efter Samraad med Skovnævnet, hvorved der skabes en Sikring mod Misrøgt af vore Skove. Jeg takker den højtærede Landbrugsminister for denne Bestemmelse i Lovforslaget.

Vi maa da haabe, at den Dag ikke er saa fjern, da vi kan faa Raavarer udefra, saa at vi kan indskrænke Skovningen i vore Skove og disse igen kan faa Tid til at vokse sig ud til den fulde Ydeevne. Det maa saa være os en Tilfredsstillelse, at vore Skove i en vanskelig Tid har kunnet yde deres væsentlige Bidrag til Fremskaffelse af Brændsel, og at de ved Frembringelse af Tømmer og Gavnt træeffekter har kunnet levere et Raamateriale, som har givet mange Hænder Arbejde.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til en hurtig og velvillig Behandling.

Stegger Nielsen: Det kan vist uden Overdrivelse siges, at et Lovforslag som det, vi her behandler, ikke ubetinget mødes med Glæde, da det faktisk betyder et Indgreb i den private Ejendomsret. Men Nød bryder alle Love, og ekstraordinære Tider kræver ekstraordinære Foranstaltninger. Det kan ikke nægtes, at vi, som det allerede er oplyst, har Mangel paa Gavnt træeffekter her i Landet. Den Henstilling, der er rettet til de private Skovejere om at forøge Hugsten, har trods en Forhøjelse af Priserne ikke virket, og Landets Behov for disse nødvendige Ting maa jo sikres.

Saaledes som Lovforslaget er bygget op, paalægges det enhver privat Skovejer at give Oplysning om Hugsten af Gavnt træ og om, hvilke Træsorter det har drejet sig om, samt i øvrigt alle de Oplysninger om Skovens Ydeevne, som forlanges af Landbrugsministeriet. Det er, som nævnt, Skovnævnet, der skal bistaa Landbrugsministeriet ved Administrationen af denne Lov, hvilket jeg hilser med Tilfredshed. Ministeriet kan herefter efter forudgaaende Forhandling med Ministeriet for Handel, Industri og Søfart, hvis det skønnes nødvendigt, paabyde, at der inden for en nærmere fastsat Tidsfrist iværksættes en øget Plighthugst i de paagældende private Skove eller Plantager ved Ejerens eller Brugerens Foranstaltning. Ligeledes kan det paa-

lægges vedkommende Ejer eller Bruger at anvise Vej til Befordring af Gavnt træet ud til den nærmeste offentlige Vej eller at afgive Areal i samme Øjemed. Kan vedkommende ikke selv opfylde Paabudet, maa han meddele det, og saa træffes der Foranstaltning til, at Arbejdet overdrages andre, eller at Staten overtager det mod en nærmere fastsat Erstatning.

I § 3, sidste Stykke, bestemmes det, at Skovnævnet, naar det anser det for paarkrævet, kan træffe Beslutning om Ekspropriation af Skove og Plantager med tilhørende Adgangsveje. Det er jo en ret nærgaaende Bestemmelse. Det er i det hele taget et Forslag, som man under normale Forhold ikke vilde være særlig begejstret for, men det maa anses for en Nødvendighed under de foreliggende Forhold, og vi kan billige, at det fremmes.

Til Slut skal jeg blot sige, at jeg gaar ud fra, at Statsskovene, der jo sorterer direkte under Landbrugsministeriet, kommer under samme Opsigt som de private Skove, og at der bliver stillet samme Krav til dem med Hensyn til Hugst, maaske endda noget stærkere Krav, hvilket jeg synes vil være rimeligt. Jeg vil ogsaa mene, at det ikke vil være urimeligt i disse Tider, hvor det er saa svært at skaffe Materiale, ogsaa Træ, at være opmærksom paa, hvilket Byggeri, hvortil der kræves Gavnt træ, der nu er strengt nødvendigt, saaledes at et forceret Byggeri paa Omraader, hvor det kunde vente, blev udskudt. Det ser mærkeligt ud, at der f. Eks. i en By som Hovedstaden skal nedbrydes hele Kvarterer.

Jeg spørger: Er Ekspropriationsbestemmelsen nu ogsaa nødvendig? Der maa vel foreligge en Begrundelse for, at den er medtaget. Naar Plighthugst kan foretages i fornødent Omfang, enten af Ejeren eller af andre, skulde man anse det for tilstrækkeligt — det er jo da Træet, det drejer sig om, og ikke Skoven eller Grunden.

Man maa haabe, at der i Forbindelse med den forøgede Hugst, der nu skal ske, i de private Skove og i vore Skove i det hele maa finde en tilsvarende øget Beplantning Sted af de Arealer, som egner sig dertil. Det vilde være rimeligt og rigtigt, at det fandt Sted i udstrakt Grad, og det er et Spørgsmaal, om vi ikke langt tidligere skulde have været ind paa det — det har ogsaa ofte været paa Tale gennem Tiderne —, for at vi ikke skal gaa hen og blive et rent udskovfattigt Land, hvilket vilde være trist i mange Henseender.

Vi fra vor Side gaar med til denne Bemyndigelseslovgivning, som vi anser for